

KERÉK IMRE

Parafrázisok két Csokonai-versre

1.

A boldogság

Lugasunk esti hűsén
Lillámmal üldögélünk,
tréfálkozva, danászva,
leeresztett haját míg
lenge zefír fűröszi.

Borral teli palackot
a zöld pázsitra téve,
bimbózó rózsaszállal
bérekesztettem lágyan.
Arrébb Anakreonnak
dalocskái hevernek
eperrel, kis kosárban.

Ily sok gyönyörűséget,
ennyi kincset ki látott,
s örvend jobban Vitéznél?

2.

A tavasz

Virág, fű, fa a téli álmat
törli szeméről, a tavasz már
minden élet eltölt örömmel;
csak Vitéz búsong egymagában.

Tompán kong a kolomp a nyáj közt,
fickándoznak csikók, tehénkék.
Pacsirta énekel s a pinty is
válaszolgat, cifrázza vígan.
Szőke bikkfák telt hangzatokkal
méla kesergésem kísérik.

No ládd: a smaragdszínű réten,
kertekben, ligetek között már
a hiacintok illatárja
terjeng s az ékes tulipánté –
bár mosolyra nyíl mindjük ajka:
de mit érez, ha Lilla távol,
s nem záporozza csókjait rám?